

POTOCZYĆ (2) *vb pf*

Oba o jasne.

inf potoczyć (1). ◇ *fut* [2 sg potoczysz.] ◇ 3 sg potoczy (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Poruszyć przed sobą jakąś rzecz, obracając ją po jej okrągłym obwodzie, czasem: na kołach (2) : [...
corpora volves {pothoczysz} Glosy II nr 74/112.]

potoczyć co (1): *Cylindrus*, [...] wżelaka rzecz która okrągła yeft/ á którą może potoczyć *Mącz*
76b. *Cf Zwrot.*

[*Zwrot*: »potoczyć przed sobą [co]« : potoczy przed sobą wózek *Cresc* 1571 156.]

Przen [kogo] (1) :

W porównaniu (1): *Taczaiąc potoczy cię [Jehowa] potoczeniem [Circundando circundabit te circuitu]*
(iáko) *krąg do ziemie dálekiej rękómá/ tám vmrzełz BudBib Is 22/18.*

Zwrot: »potoczyć potoczeniem« (1): *BudBib Is 22/18 cf W porównaniu.*

Synonimy: *popchnąć, poruszyć.*

Formacje współrdzenne *cf* TOCZYĆ.

Cf **POTOCZENIE, POTOCZONY**

KW, ZCh